

פסחים, מהו "שיאור", ומהו דינו.

לרבי מאיר, משהכסיפו פניו של הבצק הרי הוא "שיאור", שאינו חמץ גמור, ואין חייבים על אכילתו בפסח כרת, אבל לוקים עליו משום "כל מחמצת לא תאכלו".

ואילו לרבי יהודה, במצב של "הכסיפו פניו" ניתן עדיין לאפותו בתורת מצה. ורק משנראו בו סדקים כקרני חגבים הרי הוא "שיאור", עד שיתערבו הסדקים זה בזה, שאז הוא נהיה לחמץ ונמצא שרבי יהודה חולק על רבי מאיר בשני דברים:

א. **הכסיפו פניו** — לרבי מאיר אסור מהתורה, ולוקה עליו משום "שיאור". ואילו לרבי יהודה הרי הוא היתר גמור, ואפילו אפשר לצאת בו ידי מצה בפסח.

ב. **קרני חגבים** — לרבי מאיר הוא חמץ גמור וחייבים על אכילתו כרת, ואילו לרבי יהודה הוא רק איסור "שיאור".

כמו כן נחלקו באיסורו של ה"שיאור". לרבי מאיר לוקה עליו, ולרבי יהודה אינו לוקה.

ועתה דנה הגמרא בשאלת רב חסדא, שנאמר "לא תאפה חמץ" אלא "שיאור"

שיאור דמאן? באיזה "שיאור", ולפי מי

מדבר רב חסדא?

אי, אם אמר רב חסדא בשיאור **דרבי מאיר**, שהכסיפו פניו אך עדיין לא נראו בו סדקים כקרני חגבים, ואמר רב חסדא את דבריו לשיטת **רבי יהודה**, שאמר אין לוקין על אכילת שיאור, אין זה יתכן, שהרי בצק זה, שרק הכסיפו פניו ולא נסדק, אם יאפו אותו — **מצה מעליא היא?**

אי, אם אמר רב חסדא בשיאור **דרבי יהודה**, משנסדק בסדקים כקרני חגבים, והולך לשיטת **רבי מאיר**, שאמר לוקים על אכילת שיאור, איך אתה יכול לומר לא תאפה חמץ אלא שיאור, והרי, לרבי מאיר כשנראו בו סדקים כקרני חגבים **חמץ מעליא** הוא וחייבים כרת על אכילתו!?

אי אמר רב חסדא בשיאור **דרבי מאיר** כשהכסיפו פניו, והולך לשיטת **רבי מאיר**, גם כן קשה, שהרי **מדלקי עליה** — **חמץ הוא**. שעל אף שאין חייבים על אכילתו כרת הרי הוא חמץ, וכיצד זה מתמעט מהכתוב "לא תאפה חמץ" אלא שיאור!?

ומסקינן: **אלא**, זה ששאל רב חסדא שנאמר לא תאפה חמץ אלא שיאור, מדובר בשיאור **דרבי (7) יהודה**, בשנסדק כקרני חגבים, והולך רב חסדא לשיטת **רבי יהודה (8)**

לא השמיע חידוש גדול יותר, שיוצא בו חובת מצה. אלא משמע שאף על גב שאין זה חמץ, אולם גם מצה אינו.

8. **הקרן אורה** מקשה, מה הגמרא מקשה ששיאור לדעת רבי יהודה יהיה כשר במנחה? הרי מבואר במסכת פסחים מג א לדעת רבי נחמן שחמור יותר דין חמץ נוקשה "שיאור" מתערובת

7. **השפת אמת** מקשה, הרי לרבי יהודה שיאור הוא כלל לא חמץ, ומן התורה מותר לאכול בפסח, כמבואר לקמן נד א בתוספות ד"ה אין מחמיצין, ואם כן, מותר לאפות מנחות שנהיו שיאור. ומתוך, שעל אף שהשיאור איננו חמץ לפי רבי יהודה, מכל מקום, גם מצה אין הוא נחשב. וההוכחה לכך מדברי רבי יהודה במסכת פסחים, האומר: שיאור, האוכלו פטור. ומדוע